

have holdt sig til, og dette Forhold skulle vi se at komme bort fra ved at opstille almindelige Regler. Der har oprindeligt ganske naturligt været Tale om at opstille Indtægterne ved Holdepladserne som Rettesnor, men ved nærmere Overvejelse er jeg kommen til det Resultat, at det vilde være urigtigt ensidigt at gøre dette til det bestemmende. Jeg finder allerede af de Oplysninger, vi have nu, at der er en Holdeplads, som har den højeste Indtægt, men ved en Underøgelse af Personfredensien har det vist sig, at den er temmelig langt nede, dog ikke anderledes, end at den nok kunde komme med. Dette viser jo hen til, at det er et ensidigt Forhold at lægge Indtægterne alene til Grund, og det er ganske naturligt, at det er ensidigt, fordi der er forskellige Afstande fra Holdepladserne til de Steder, hvortil der sælges Billetter. Det er altsaa en Tilfældighed, om Indtægten er større eller mindre. Man skal naturligvis tage Hensyn til Personantallet, men det er dog ikke min Mening at lægge dette alene til Grund.

Jeg tror, at man skal tage begge Momenter med i Betragtning, lægge dem sammen til, hvad Resultat man saa kunde komme til. Jeg anser det heller ikke for urimeligt, at der kunde findes et Par andre Momenter, som ogsaa maa tages i Betragtning. Jeg tør ikke sige noget bestemt om det i Dødblikket, kun saa meget vil jeg sige, at jeg tror, at man kan komme igennem ad den Vej. Jeg kan jo ikke her træffe nogen bindende Afgørelse med det ærede Finansudvalg derom, men der vil ikke være noget i Vejen for, at jeg kan sætte mig i Gang paa den Basis, som jeg nu maatte finde, og tage Initiativet til at foreslaa de Holdepladser, som ere utvivlsomme. Jeg tror, at der er nogle saadanne. Det maa for Resten tillige være et Vilskaar, at vedkommende Befolkning ønsker, at deres Billethsalgsteder udvides til Holdepladser med Sidespor. Det er jeg nemlig slet ikke vis paa, alle Vegne er Tilfældet, idet der er flere Steder, som slet ikke have meldt sig, naagtet de ere af den Bestaafenhed, at de ellers vilde komme i Betragtning. Dette Moment maa tages med i Betragtning, det hører naturligt til her, da det jo er i Befolkningens Interesse, at Forandringen sker, og der forlanges visse Hjælper af Befolkningen. Jeg tænker altsaa, at vi, næste Gang, vi komme til Forhandling om disse Spørgsmaal, skulle komme til at staa bedre og klarere til dem og skulle finde en Vej, som vi muligvis kunne følge i Fremtiden, men i dette Øjeblik kan jeg endnu ikke binde mig bestemt eller fremhæve afgørende Momenter. Jeg antager, at man foreløbig vil kunne være

tilfredsstillt herved, thi i Mar ville vi vanskeligt kunne komme videre. Dermed har jeg sagt, hvad jeg anser for at være tilstrækkelig for samtlige Holdepladser; at gaa ind paa Enkeltbederne har jo ingen videre Interesse.

Det næste Andragende, Nr. 62, er fra forskellige vestjydske Handels- og Landboforeninger om en forbedret Ordning af Jærnbaneloggangen paa Sjyllands Vestkyst. Man ønsker, at der skal gaa visse Tog i Stedet for de Tog, som nu gaa, og klager særlig over, at man ikke kan komme tidlig nok om ad Østbanen til Fredericia og videre til Rjøbenhavn. Jeg skal gøre opmærksom paa, at alle de Krav, som stilles fra Vestkysten, vil det være umuligt at fyldestgøre, allerede af den Grund, at dertil har man hverken Materiel eller Penge. Fremfor alt kan man ikke taale den Indtægtsnedgang, der vilde blive Folgen heraf, men for Resten vil der ske væsentlige Forbedringer i den vestjydske Toggang nu til Foraaret, til Maj, og navnlig vil man vinde det, som jeg tror, man sætter megen Pris paa, at man ad Vestbanen kommer tidligere med Morgentog til Fredericia, altsaa ogsaa til Rjøbenhavn, end ad Østbanen. Man vil altsaa derved komme til et Fremskridt, som man har længtes efter i mange Aar. Det vil blive muligt ved at fremskynde Toget fra Struer Syd paa, og der vil altsaa være opnaaet noget. En tilfredsstillende Forsyning med Vogne tror jeg ogsaa vil kunne naas, om det ikke allerede er naaet. Jeg skal i Sammenhæng hermed bemærke, at paa Midtbanen til Herning vil der ogsaa ske nogen Forbedring, navnlig i Forbindelsen Ost paa, som der saa ofte er bleven klaget over. Den vil for Fremtiden blive lettere end hidtil. Jeg skal benytte Lejligheden til ogsaa at omtale Forandringerne paa Østbanen i Sjylland, som ere temmelig væsentlige. Det vil erindres, at der i Efteraaret var Tale om en Forhandling med Altonadirektionen om at faa et Nattog til at løbe til Vandrup. Forhandlingerne mislykkedes, fordi de bleve afvist Syd fra. Siden den Tid have vi tænkt over, om det ikke var muligt at gøre noget for Østbanen, navnlig for Dagtoget, som der klages meget over, og som benyttes overmaade meget, og vi kom til det Resultat, at ved en tidligere Afgang fra Frederiks-

Rettelse.